

Pasi Hujasen lähettikirje 9/2023, 23.10.2023

Joka härillä kyntää, se häristä puhuu

sanoo suomalainen sananlasku.

Minulta on joskus kysytty, miksi niin usein puhun venäläisestä liikenteestä.

Katsoin auton huoltotietoja: melkein päivälleen vuosi sitten teetätin autooni 30000 kilometrin huollon. Vähän aikaa sitten tein 85000 kilometrin huollon. Eli vuodessa kilometrejä tuli noin 55000. Jos arvioi, että keskinopeus on 50 km/h, istun autossa noin tuhat tuntia vuodessa – ja jos mukaan otetaan rajalla odottelut, varmaan vähän ylikin.

Liikenne Venäjällä on erilaista kuin Suomessa. Eriyisen vaarallista on perässä lähellä ajaminen. Osalle autoilijoita on käynyt ikävä väärinkäsitys: kun kaupoissa koronan aikaan kehoitettiin pitämään 2 metrin väli, he ymmärsivät, että se koskee myös autoja. Jos mahdollista, päästän tuollaisen pakoputken haistelija ohi – niinpä joskus käyn useita kertoja päivässä pientareella antamassa kiireiselle takana tulijalle tilaa.

Onneksi olen säästynyt pahemmilta kolareilta.

Valokuvassa oikealla ajetaan noin 90 km/h. Turvaväliksi riittää muutama metri. Päästin takimmaisena auton ohitseni, mutta se ei pystynyt ohittamaan edellä ajavaa valkoista autoa, vaan toistakymmentä kilometriä ajatettiin peräkkäin kuin pienen talon porsaat.

Oikealla Lada on saanut kunnan kattokuorman. Tuona päivänä oli kova itätuuli ja kuorma kallistui välillä reilusti ojan puolelle.

Molemmat kuvat ovat samalta matkalta Siiverskajaan, jossa meillä on seurat.

Samanlaista näkee harva se päivä. Kuten myös kolareita.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Lasipurkit
Viime kirjeessäni pyysin lasipurkkeja.
Saa tuoda jatkossakin.
Kansien suhteen jäi kertomatta, että kaupoissa ja toreilla myydään purkkeja ja niihin kansia.
Mutta monet valittavat, että nuo kannet eivät kestä pitkään – siksi suomalaiset lasipurkit ovat kysytyjä.
2. Kameroita kuin Kehä ykkösellä, osa 3
Nyt Krasnoje Selon ja Hatsinan välillä on ilmestynyt myös 70 km/h-nopeusrajoitusmerkki. En tiedä, saiko joku sakon, kun ei huomannut asfaltissa ollutta merkintää.
Radiossa kerrottiin, että elokuussa Pietarissa annettiin miljoona sakkoa kameroiden perusteella.
Sakko ylinopeudesta on 500 ruplaa (5 euroa) ja jos maksaa nopeasti, saa puolet alennusta eli sakko on 250 ruplaa (2.5 euroa)
Aikaa myöten kamerat alkavat tuottaa, nyt varmaan sakot eivät vielä kata edes asennuskustannuksia.
3. Bensa loppuu
Suomessa uutisoitiin syyskuussa, että Venäjällä bensiini ja diesel ovat monella huoltoasemalla loppu.
Viron rajan lähellä on ollut pari huoltoasemaa, jossa diesel on ollut loppu. Muuten sitä on saanut normaalisti.
Ongelmia on ollut Etelä-Venäjällä – siellä on ollut sadonkorjuun aika ja armeija on tarvinnut paljon dieseliä.
Ikävä kyllä uutiset Venäjältä ovat Suomessa usein mitä sattuu.
4. Seurakuntalainen itki, osa 2
Viime kirjeessä kerroin, kuinka kun kävin kotikäynnillä erään seurakuntalaisen luona, hän alkoi itkeä ja sanoi: ”Miksi Suomessa 12-vuotiaita muutetaan tytöistä pojiksi?”
Väitin, että tupakkaa saa ostaa vasta 16-vuotiaana.
Ville Melanen – ei taida olla tupakkamiehiä hänkään – korjasi, että ikäraja on 18 vuotta.
5. Ministeri-Ladoja, osa 3
Venäjällä on ostettu uusia kalliita premium-autoja enemmän kuin ennen länsimaiden sanktioita.
Ilmeisesti suuri osa niistä on viety Venäjälle muiden valtioiden kautta.
Eräs suomalainen toimittaja asensi kahteen autoon paikantimen. Ne olivat menossa Kazakstaniin, mutta ”suunnistusvirheen” vuoksi ne päätyivät Siperiaan, Omskiin.
6. Hyppy hinnassa, osa 2
Lehdissä kerrottiin, että jostain syystä keskiviikkoisin bensiini ja diesel ovat kalliita Suomessa.
Valitin asiasta viime kirjeessä ja sama näkyy toistuvan usein.
Jonkunlainen kartellisopimus lienee voimassa, kun reipas hinnannousu tapahtuu lähes kaikilla huoltoasemilla.
Lehdessäkään ei osattu selittää, miksi näin tapahtuu keskiviikkona. Aikaisemmin hinta nousi perjantaina, kun ihmiset lähtivät kesämökeilleen.
7. Ongelmia Viron tullissa
Menin kaksi kertaa Venäjältä Viroon. Narvassa oli auton huolto ja pidin myös suomenkielisen jumalanpalveluksen.
Molemmilla kerroilla Viron tulli käyttäytyi omituisesti.
Ensimmäisellä kerralla minut määrättiin röntgeniin – ensimmäinen kerta ikinä.
Toisella kerralla tullinainen ei halunnut hyväksyä tuulilasissa olevaa auton rungonnumeroa.
”Missä on toinen numero?” Sanoin, että tiedän, että sellainen on, mutta missä, sitä en tiedä.
Tullinainen yritti katsoa mattojen alle, mutta ei löytänyt toista numeroa. Kysyin, miksi tuulilasin numero ei kelpaa. Ei vastausta. Lopulta hän luovutti ja katsoi rungon numeron tuulilasista.
Molemmilla kerroilla Venäjän tullihenkilöt – mies ja nainen – olivat oikein ystävällisiä. Toisella kerralla tullimies kehui, että puhun hyvää venäjää. ”Onko sinulla venäläinen vaimo?”
8. Uusi nimi
Nokian Tyres myi tehtaansa Venäjällä – siellä tehtiin 80 % firman renkaista.
Nyt firman nimi on Ikon Tyres.
Samassa kaupassa myytiin myös Vianorin rengasliikkeet. Niilläkin on uusi nimi: Ivanor – ei

- tarvitse ostaa valomainoksiin uusia kirjaimia.
9. Pitkä saarnamatka
Kun olin menossa toimittamaan suomenkielistä jumalanpalvelusta Skuoritsan kirkossa syyskuussa, kysyin kirkkoherra Pavel Krylovilta, missä hän on tuona sunnuntaina. Pavel on lääninrovasti ja usein käy jossakin rovastikunnan kirkossa silloin, kun minä olen Skuoritsassa. Tällä kertaa oli pitempi saarnamatka: hän meni Kontupohjaan, johon on 450 kilometriä yhteen suuntaan. Myöhemmin hän kertoi, että ehtoollista ei ollut ollut kuukauteen, kun seurakunnalla ei ole omaa pappia.
Pappispula on paha varsinkin Karjalan rovastikunnassa.
-

Väitöskirja paluumuutosta

Kristiina Häikiö väitteli joulukuussa inkeriläisten paluumuutosta Helsingin yliopiston Valtiotieteellisessä tiedekunnassa. Väitöskirjan voi lukea internetissä:

<https://helda.helsinki.fi/items/ae75f706-210e-43ae-b7c8-c4b2e53f6c69>

Väitöskirjassa on nelisen sataa sivua ja yli 2000 viitettä.

Alussa on hyvä inkeriläisyyden historia – ei toki täydellinen, mm. ruptuurisota puuttuu.

Kirjan suuri ”uutinen” on, että presidentti Mauno Koivisto esitti inkeriläisten paluumuuttoa sen jälkeen, kun Virossa oli esitetty inkeriläisten muuttamista ns. Viron Inkeriin (=alue, joka Neuvostoliiton aikana siirrettiin Virossa Venäjään, Narva-joen itäpuolella) ja Helsingin Sanomien yleisöosastolla ehdotettiin inkeriläisten asuinalueeksi Sortavalan ympäristöä.

Kumpikin ehdotus oli epärealistinen. Tuohon aikaan pelättiin Venäjän hajoamista, oli mm. Armenian ja Azerbaidžanin välinen sota. Venäjä ei varmasti olisi halunnut asuttaa inkeriläisiä Viron rajan pintaan.

Vielä hullumpi oli ehdotus Sortavalan ympäristöstä. Se ei koskaan ole ollut Inkeriä. Mutta se on sodan jälkeen Suomen luovuttama alue. Ehdotusta perusteltiin mm. sillä, että sieltä olisi hyvä pitää yhteyttä Suomeen – kieli ja kulttuuri elpyisivät. Mutta voisivat elpyä ajatukset alueen palauttamisesta Suomelle.

Eli Mauno Koivisto kutsui inkeriläiset Suomeen, että ei tulisi ongelmia Venäjän kanssa.

Jo pitkään on tiedetty, että KGB ilmoitti Koivistolle, että inkeriläiset voivat poistua Venäjältä – KGB (ja nykyään FSB) vastasi rajan valvonnasta. Ilman sen lupaa Suomeen ei olisi päässyt.

Istuttiin tuleen toisen housuilla.

Lopputulos on se, että inkeriläisyys on katoamassa. Pietarin seudulla on enää parisen tuhatta inkeriläistä. Suomeen muuttaneet ovat identifioituneet venäläisiin tai suomalaisiin. Inkeriläistä vähemmistöä ei ole muodostunut juuri lainkaan Suomeen. Kuten eräs inkeriläinen sanoi: ”Venäjällä olin tshuna, Suomessa olen ryssä!”

Juttelin inkeriläisaktiivi Wladimir Kokon kanssa, joka kertoi, että he ymmärsivät paluumuuton siten, että Siperiasta ja muualta inkeriläiset tulevat Inkeriin.

Myös Koiviston nihkeää suhtautumista Viron itsenäistymiseen on ihmetelty. taisi siinäkin olla sama pelko takana: itäinen ystävä hermostuu.

Kristiina Häikiö on kertonut, että on tarkoitus tehdä väitöskirjasta ”kansanpainos”.

Suomalainen passi ei kelpaa

Noin kuukausi sitten aina, kun soitin MegaFonin liittymällä, ensimmäiseksi tuli ilmoitus: ”Pian suljemme tämän numeron, koska passinne tiedot eivät ole oikein...” Lopulta tuli samansisältöinen tekstiviestikin.

Menin maanantaina kehotuksen mukaan MegaFonin myymälään hoitamaan asiaa. Annoin passini ja kuulin, että asia on kunnossa 5 minuutin kuluttua.

Ei ollut, sama viesti tuli edelleen.

Menin tiistaina toiseen MegaFonin myymälään. Annoin passin. ”Te ette ollut tehnyt oikein” oli selitys, miksi ongelma ei poistunut. Ajattelin kysyä, kukahan sitä tietokonetta käytti. Nyt luvattiin, että asia on kunnossa viimeistään kolmen päivän kuluttua.

Ei ollut, sama viesti tuli edelleen.

Lauantaina menin uudelleen MegaFonin myymälään ja sanoin, että homma ei ole tullut kuntoon. Myyjä sanoi, että kaikki on kunnossa. Sanoin, että tiedän, mikä on ongelma: ”Suomen passi.” Myyjä kehotti soittamaan pääkonttoriin. Pyysin erästä Tuutarin seurakuntalaista soittamaan puolestani.

Hänelle kerrottiin, että suomalainen passi ei kelpaa, mutta asian pitäisi tulla kuntoon maahantulokortilla.

Takaisin MegaFonin myymälään.

Nyt laitettiin maahantulokortin tiedot. Pitäisi kuulemma toimia seuraavana päivänä. Sanoin: ”Tulen seuraavan kerran maanantaina!”

Puhelin ei toiminut normaalisti maanantaina eikä tiistainakaan. Soitin seurakuntalaiselle ja pyysin hätäsoittamaan uudelleen MegaFonille. Pian hän soitti takaisin ja sanoi, että siellä väitettiin, että kaikki on kunnossa.

Päätin kokeille puhelimen sammuttamista.

Kun laitoin sen uudelleen päälle, se meni totaalijumiin. Mikään ei toiminut. Päätin odottaa muutaman minuutin. Se alkoi toimia. Ilmeisesti puhelimeen ladattiin jotain. Ja ihme kyllä, nyt ei enää uhkailla numeron sulkemisella.

On hyvä, että on seurakuntalaisia, jotka ovat valmiita auttamaan byrokraattisissa ongelmissa.

Me ollaan kovia poikia, osa 1

Viron pääministeri Kaja Kallas on esiintynyt kiivaana Venäjän vastustajana Euroopassa. Hän on vaahtanut kaiken kaupan lopettamista Venäjän kanssa jne.

Aina, kun menen Tallinnan tavaratarapihan ohi, siellä on venäläisiä tavaravaunuja.

Kun Suomi sulki rautatieyhteyden Venäjälle, sieltä ei ole tainnut tulla yhtään venäläistä junaa.

Kävin Narvassa katsomassa siellä seisovia venäläisiä öljyvaunuja. Niitä kuulemma tulee koko ajan rajan yli.

РЖД tarkoittaa Venäjän VR:ää eli rautatielaitosta. Öljyjunat olivat niin pitkiä, että etupäättä ei edes näkynyt.

Mieleen tulee Hannu Kipon kertomus keskipohjalaisen osuusmeijerin kokouksesta, jossa innokkaalle puhujalle sanottiin: ”Puhut enemmän kuin maitokiintiösi antaa aihetta!”

Me ollaan kovia poikia, osa 2

Narvassa ollut venäläinen T-34 panssarivaunu siirrettiin keväällä Tallinnan sotamuseoon.

Arvasin, mitä seuraa: joka päivä paikalle tuotiin kynttilöitä ja kukkia. Narvassa yli 90 % on venäläisiä.

Nyt on tehty ”vastaisku”: Tontti myytiin valtiolle 1940 eurolla – sanoin Vladimir Batuhtinille, että oikeampi hinta olisi ollut 1944 euroa, sillä vasta silloin Puna-armeija tuli Narva-joen yli. Lisäksi alue eristettiin suurilla betonilohkoilla ja alueelle asetettiin 2.8 kilometrin pysähtymiskieltoalue, jota vahvistetaan uhkauksella auton hinaamisesta.

No, Narvassa on vielä muutama muu Puna-armeijaan liittyvä muistopaikka. Siellä kynttilät palavat edelleen.

Sama kuin Suomi alkaisi suomalaistaa Maarianhaminaa. Kyllähän Ruotsi tapatti paljon suomalaisia sodissaan. Ja epäilen, että jos Venäjän ei olisi valloittanut Suomea 1800-luvulla, emme olisi koskaan itsenäistyneet, vaan olisimme edelleen itäisiä maakuntia Ruotsissa. Olisiko se hyvä vai huono asia, siitä voidaan olla kahta mieltä.

Ruplan kurssi, osa 3

Venäjä on yrittänyt vahvistaa ruplan kurssia eri tavoin.

On mm. määrätty, että vientituloja saaneiden yritysten on vaihdettava suurin osa valuutoista rupliksi. Tämä lisää ruplien kysyntää ja samalla lisää valuuttojen (euro ja dollari) tarjontaa.

Määräys on auttanut hieman, tänään euron kurssi oli 100.3 ruplaa, kun se 10.10. oli noin 107 ruplaa.

Eli edelleen hinnan laskeminen on helppo: ota kaksi viimeistä numeroa pois ja hinta on euroissa.

Joskus huomaa, että isot luvut hämäävät: 700 ruplaa ei ole iso summa vaan 7 euroa.

Talvirenkaat

Minulla on autossani käytössä vain yhdet vanteet. Eli teen, niin kuin valtaosa venäläisistä autoilijoista tekee: syksyllä vanteille vaihdetaan talvirenkaat ja keväällä kesärenkaat.

Kesärenkaiden vanteet ovat 19-tuumaiset ja renkaat olivat jo monta vuotta sitten yli 200 euroa kappale. Lisäksi ne olivat kesä~~renkaat~~ eli keskivät vain yhden kesän. Siis yli tuhat euroa kesärenkaiisiin vuodessa!!!

Kun oli lokakuun alkupuolella Virossa, radiossa kehoitettiin vaihtamaan talvirenkaat. Oli ollut pari kylmää päivää, mutta tuona päivänä oli jo aamulla +14.

Minulla on talvirenkaat Tuutarissa. Syy on yksinkertainen: Venäjällä renkaiden vaihto tasapainotukseen maksaa noin 20 euroa, Suomessa jo yhden renkaan vaihto maksaa enemmän.

Olen katsellut pitkän ajan sääennusteita. Helsingissä pysytään pari viikkoa plussan puolella, mutta Tuutarissa on pakkasta reilu viikko.

Olen lähdössä Venäjälle torstaina 2.11. Toivottavasti sitä ennen ei tule kovia pakkasia.

Kerran ajoin Tallinnasta Narvaan kesärenkailla jäätyneellä tiellä. Ei ollut kova keskinopeus.

Enemmistössä vai vähemmistössä?

RadioSuomessa on "Pyöreä pöytä" -keskusteluohjelma, jossa on aina kolme keskustelijaa, joista jokainen antaa oman aiheen.

Vähän aikaa sitten mukana ollut naispappi paheksui sitä, että Suomessa on luterilaisessa kirkossa niitä, jotka eivät (vieläkään) hyväksy naispappeutta. Toiset kaksi keskustelijaa olivat myös tuohtuneita. Asiahan oli paljon esillä syys-lokakuussa.

Lopulta juontaja kysyi: "Entä ortodoksit, katoliset ja muslimit?" Naispappi sanoi: "Tuo on hyvä kysymys..." Olisi ollut mukava kuulla myös vastaus.

Hieman tilastotietoa:

Kristittyjä on noin 2325 miljoonaa, joista

roomalais-katolisia on 1187 miljoonaa

ortodokseja on 276 miljoonaa

Kumpikaan ei hyväksy naispappeutta

Protestanttisissa kirkoissa on noin 432 miljoonaa jäsentä

Anglikaaneja on 89 miljoonaa

Luterilaisia on 70 miljoonaa

Osa hyväksyy naispappeuden, osa ei

Muslimeja on 1583 miljoonaa, ei ole naisimaameja

Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa on noin 3,6 miljoonaa jäsentä.

Humanitaariset syyt

Kysyin Suomen rajavartijalta, mitä ovat humanitaariset syyt, joiden perusteella voi tulla henkilöautolla Suomeen.

Rajavartija ei oikein osannut vastata. "No, periaatteessa silloin on pakko päästä Suomeen." Hän ei selvästikään tuntenut venäläistä sanontaa: "Sitä ei saa tehdä. Mutta jos oikein haluaa, niin sitten kyllä!"

Hän suositteli soittamaan rajalle etukäteen, ettei tule turhaa matkaa, kun tulee käännytys.

Turhan sekava tilanne.

Lukemista

Lukeminen on jatkunut. Itse asiassa luen joka ilta sekä Tuutarissa että Helsingissä.

Mihail Zygar: Sota ja rangaistus. Putin, Zelenskyi ja Venäjän hyökkäys Ukrainaa. Otava. 2023. 495 sivua.

Kirjassa on kattava Ukrainan historia.

Kun kerroin yhdelle venäläiselle ystävälleni, että luen mielenkiintoista kirjaa Ukrainan historiasta, hän sanoi: "Mistä tiedät, että se on oikein?" Tämä on oikein tyypillinen ajattelutapa Venäjällä: mistä sen tietää, mikä on totta ja oikein.

Venäjällä koulujen historiakirjat on uusittu, erityisesti Ukrainaa koskevat tiedot ovat muuttuneet.

Oppikoulun historianopettajamme sanoi kerran. "Mistä te tiedätte, onko Napoleonilla ollut olemassakaan. Kaikkihan voisi olla keksittyä!" Tällä hän kannusti kriittisyyteen. Varsinkin internetissä olevaan tietoon on syytä suhtautua kriittisesti.

Pari viikkoa sitten eräs ystävä kertoi, että kuuluisa venäläinen laulaja Anna Bugatsova ja hänen puolisonsa Maksim Galgin on kutsuttu Israelin armeijaan. Totesin, että Alla on 74-vuotias, eikä edes Israelissa niin vanhoja kutsuta armeijaan. "Mutta se oli internetissä!"

Venäjällä on kirjoitettu siitä, että osa Israeliin muuttaneista on joutunut Israelin armeijaan – siellä myös naisilla on pakollinen varusmiespalvelus. Osa ei haluaisi mennä: "Lähdin Venäjältä pakoon sotaa enkä halua joutua armeijaan!"

Uusintapainos kirjastani

Vuonna 1995 kirjoitin hartauskirjan "Elämän tiellä", jossa oli kappale jokaisesta Raamatun kirjasta, siis 66 kirjoitusta.

SleyMedia otti kirjasta uusintapainoksen. Mainos löytyy parista viimeisestä Sanansaattajasta – mainoksessa puhutaan uutuudesta, mutta kyllä kirja on sama kuin yli 20 vuotta sitten.

Hinta on 24.90 ja tilata voi SleyMediasta.

Huumori on välttämätöntä

Nokian Tyres myi tehtaansa Venäjällä – siellä tehtiin 80 % firman renkaista.

Nyt firman nimi on Ikon Tyres.

Kaupassa myytiin myös Vianorin rengasliikkeet. Niilläkin on uusi nimi: Ivanor – ei tarvitse ostaa valomainoksiin uusia kirjaimia.

Venäläisiä erikoisuuksia

Hatsinan ympäristössä on Tehnolog-nimisiä kauppoja.

Luulin niiden olevan kodintarvikekauppoja tms.

Mutta ne ovat ruokakauppoja. Siis ruokateknologiaa.

Tavaraa kaivataan

Heräsin jälkijunassa – seurakuntalaiset ottavat mielellään suomalaisia tyhjiä lasipurkkeja. Väittävät, että venäläisissä kaupoissa myytävissä purkeissa on huonot kannet.

Venäjällä kansia on kahta mallia: kierteellä ja erikoistyökälulla suljettavia.

Olen itsekin nähnyt, että monet kannet ovat vuotaneet.

Ei kannata laittaa postiin, mutta jos jotenkin voit toimittaa suoraan minulle, niin vien ensi vuoden sadonkorjuuta varten.

Pieni opetuksen sana

Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pitäneet häntä pilkkanaan, hän raivostui. Hän antoi käskyn, että Betlehemissä ja sen lähistöllä oli surmattava kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat pojat, sen ajan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä saanut selville. Näin kävi toteen tämä profeetta Jeremian lausuma ennustus:

- Ramasta kuuluu huuto,
itku ja kova valitus.
Raakel itkee lapsiaan
eikä lohdutuksesta huoli,
sillä heitä ei enää ole.

(Matt 2:16-18)

Luin yhdestä venäläisestä kirjasta, että Jossain on Betlehemin murhattujen lasten muistomerkki. Lapsia oli kuulemma 14000.

Jos tuohon aikaan keskimääräinen elinikä olisi ollut 50 vuotta, Betlehemissä olisi asunut 25x14000x2 eli 700000 ihmistä – vain poikalapset murhattiin.

Tosiasiassa Betlehem oli pieni kaupunki, oikeastaan vain kylä. Murhattuja lapsia oli ehkä kymmeniä.

Hurskas mielikuvitus saa joskus aikaan outoja lopputuloksia.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Rajan pysymistä avoimena, että pääsisin tekemään työtä vanhaan malliin.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Piispa Ivan Laptevin terveys – hänellä on todettu syöpä
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Järkeä EU:n päätöksiin
- Talven tulon viipymistä, että ehdin vaihtaa talvirenkaat ajoissa
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa
- Uusia pastoreita Inkerin kirkon seurakuntiin.

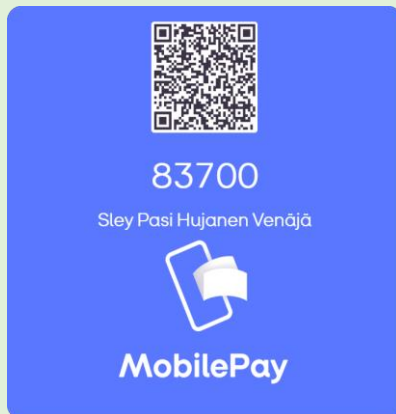
Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumeroillasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumeroilla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskuksistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräysluvan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.

Pasi Hujasen lähettikirje 10/2023, 04.12.2023

Vaarallisia monttuja

Venäjällä asfalttia korjataan monella tapaa.

Hyvä tapa on rouhia viallinen kohta pois ja täyttää syntynyt monttu asfaltilla.

Ikävä kyllä montut voivat olla tiessä viikkokausia. Jos tuollaiseen monttuun ajaa kovalla nopeudella, rengas menee rikki. Yleensä renkaan kylkeen tulee reikä, eikä rengasta voi silloin paikata. Kokemusta on, kerran ajoin tuollaiseen monttuun Puškinin ja Jam-Izhoran välillä. Usein myös vanne menee ”mutkalle”:

Tuutarin kirkon lähellä oli viikon verran kyseiset montut. Ehkä ne olivat olleet jo pitkään ennen kuin näin ne ensimmäisen kerran.

Venäjällä vararengas on välttämätön. Ennätykseni on yhdeksän vioittunutta vannetta yhdessä vuodessa. Onneksi Venäjällä vanteita voi oikaista – eikä se edes maksa paljon.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Koronavirus palasi
Syksyn mittaan koronavirustartunnat ovat taas yleistyneet.
Sain viidennen rokotuksen. En pelkää, että itse sairastun, olen huolissani siitä, että tartutan taudin johonkin seurakuntalaiseen, jota käyn katsomassa kylillä.
 2. Hymyile, olet kuvassa!
Venäjällä on yli puoli miljoona kameraa mm. metroasemilla, kauppakeskuksissa jne.
Moskovassa niistä on 40 % eli yli 200000 ja Pietarissa 67000.
Nykyään kameroissa on usein kasvojen tunnistusohjelma. Eli viranomaisilta piilossa pysyminen on yhä vaikeampaa.
 3. Viisumi ei poistunut
Viime syksynä oli uutinen, että presidentti Putin määräsi hallituksen valmistelemaan viisumien poistaminen heinäkuun alusta.
No, mitään muutosta ei tullut, suomalaiset edelleen tarvitsevat viisumin päästäkseen Venäjälle – joka tällä hetkellä on hyvin vaikeaa, siis se meneminen.
 4. Kalentereita
Minulta on jo kyselty suomalaisia kalentereita.
Venäjällä pääsiäinen on eri aikaan kuin Suomessa, meillä se on vuonna 2024 31.3., mutta Venäjällä vasta 5.5. eli ero on suurin mahdollinen eli 5 viikkoa.
 5. Italiasta tulevat lennot on estettävä!
Lehdissä kerrottiin, että hallitus haluaa estää Italiasta Lappeenrantaan tulevat lennot.
Moni venäläinen lentää Moskovasta Istanbuliin ja sieltä Italiaan. Mm. Italia, Espanja ja Portugalit myöntävät venäläisille viisumeita.
He haluavat palata Suomen kautta – nyt ongelma on maarajan sulkeutuminen.
Mutta miten tämä liittyy turvapaikanhakijoihin? Minusta tämä on lähinnä kiusantekoa. EU sallii venäläisten poistua alueelta Suomen kautta – kukaan ei riko lakia.
 6. Venäjän rautatie on auki
Kun Suomi sulki maarajan, huomautettiin, että Vainikkalan raja-asema jää auki.
Sieltä menee rautatie Venäjälle.
Kun tulin Joensuusta Helsinkiin, näin lähellä Taavettia junan, joka oli pelkästään venäläisiä vaunuja. Veturissa luki OPERAIL.
Eli ei Suomi ole sulkenut rautatieyhteyttä Venäjälle, kuten luulin.
Imatrankosken asema oli täynnä puutavaravaunuja, jotka ovat jääneet työttömiksi, kun raakapuun tuonti Venäjältä loppui.
 7. Velkaa asunnosta
Radiossa kerrottiin, että Venäjällä 15 miljoonaa ihmistä on velkaa asunnostaan – kyse ei ole asuntolainasta, vaan hoitokulujen ym. maksamatta jättämisestä. En saanut selvää, oliko kysymys 15 miljoonasta asunnosta vai 15 miljoonasta ihmisestä.
Venäjällä on alle 150 miljoonaa asukasta eli velallisia on kymmenisen prosenttia.
Usein talojen hissien luona on lista, kuka on velkaa ja kuinka paljon. Listat ovat usein pitkiä ja velka voi olla melkoinen.
 8. Vanhassa vara parempi
Hatsinan seurakunnan diakoniatyöntekijä Mira siivosi lumisateen jälkeen kirkon rappusia pienellä luudalla.
Olen ostanut kirkolle Fiskarsin harjoja ja lumilapioita, niillä työ olisi ollut paljon helpompaa ja nopeampaa.
Samaa olen nähnyt muuallakin: käytetään vanhoja huonoja lapioita jne.
Eli turha ostaa kunnan työvälineitä, kun ne jäävät makaamaan käyttämättöminä.
Tuutarin kanttori Nikolai on onneksi toista maata: hän käyttää tuomiani työvälineitä.
-

Koettelee, vaan ei hylkää Herra

Väitetään Saarijärven Paavon sanoneen.

Kirjeen kirjoittaminen on venynyt ja venynyt, kun olen odottanut, mitä rajan kanssa käy.

Lopulta Suomi sulki koko itärajan kahdeksi viikoksi. Ei innostanut parintuhannen kilometrin kierto muutenkaan, mutta sen jälkeen oli selvä, että lähdän kokeilemaan Narvan eli Viron kautta.

Perjantaina 1.12. ajoin auton Tallinkin lautalle. Ja se sammui heti, kun olin päässyt lautalle. Viikkoa aikaisemmin oli ollut samanlainen tilanne, mutta se johtui dieselin jäätymisestä – ilmeisesti sain Narvassa kesädieseliä, eikä se enää toiminut Joensuun yli 20 asteen pakkasissa.

Auto oli hinattava lautalta – se olikin melkoisen hankalaa, kun autossani on automaattivaihteisto, jossa ei ole ”vapaa”-asentoa.

No, tiedän, että joku jo ajattelee ”sellaisia ranskalaiset autot ovat!” Peugeotia voi syyttää vain huonosta valinnasta: vaihteisto on japanilainen Aisin. En ymmärrä, miksi siinä ei ole vapaata – niinpä auton saaminen hinausauton lavalle vaati voimaa ja väkivaltaa.

Hinausautofirma toimi erikoisesti. Ensin menimme Audi-huoltoon. Sitten annettiin Fiat-huollon osoite. Sieltä onneksi saimme oikean osoitteen.

Auton saaminen hinausauton lavalta oli myös vaikea. Onneksi oli lunta, jota voi laittaa renkaiden eteen, että auto saatiin hiljalleen valutetuksi huollon parkkipaikalle.

Huollossa luvattiin aloittaa korjaus torstaina.

Niinpä soitin ystäville ja sain yösijan Tallinnasta.

Onnaksi Vladimir Batuhtin oli yöllä tulossa Tallinnaan Ranskassa olleesta seminaarista. Varasin myös Vladimirille huoneen. Hän tuli yhden jälkeen yöllä. Aamulla söimme aamiaisen ja lähdimme ajamaan kohti Narvaa.

Vladimirin autossa oli myös moottoriongelmiä – se oli tankattu kenguru-bensiinillä. Yritin sanoa Vladimirille, että aja tasaisesti, ei kiihdytyksiä ja koko ajan pieni vaihde päällä, että moottorissa on reilusti kierroksia. Lopulta Vladimir oppi oikean tyylin ja pääsimme ongelmitta Narvaan.

Narvassa lauantaina lähdin kävellen – vain Narvassa se on mahdollista, itse asiassa siellä on polkupyörät kieltävä liikennemerkki – Venäjälle. Tapasin Inkerin kirkon pastorin, jolle jätin tavaroita, jotka olivat matkalla Skuoritsan seurakuntaan.

Sunnuntaina oli jumalanpalvelus Narvassa Vladimirin kanssa ja sen jälkeen lähdin viemään loppuja tavaroita rajan yli. Yksi Skuoritsan seurakuntalainen tuli minua vastaan. Mutta hän ei päässyt raja-alueelle, koska sinne on pääsy kielletty ilman viisumia tai tiettyjä dokumentteja. Sain hänelle, että sinulla olisi pitänyt olla Irakin eikä Venäjän passi.

Otin rajalta taksin – maksoi noin 5 euroa – ja tapasimme raja-alueen toisella puolella.

Maanantaina sain Maria-kodista auton lainaan – vanha Lada-farmari. Kulkee, mutta on hieman ongelmia, esimerkiksi valot näyttävät vain noin 10 metriä.

Ajan laina-autolla reilun viikon ja sitten lähdän takaisin Viroon. Torstaina pitäisi tulla tietoa, koska auto saadaan korjattua. Onneksi autossa on vielä takuu voimassa.

Nykyiset autot – varsinkin sähköautot – ovat täysin riippuvaisia tietokoneista ja niiden ohjelmistoista. Ilmeisesti autoni ohjelmistoon on tullut jotain vikaa.

273 vaatetta

Helsingin Sanomien (nais)toimittaja päätti laskea, paljonko hänellä on vaatteita. Niinpä hän tyhjensi vaatekaapit.

Tulos: 273 vaatetta. Osa niitä oli pidetty vain kerran.

Pelkäänpä, että minulla voi olla jopa enemmän vaatteita. Olenkin päättänyt viedä joka kerta Venäjälle mennessäni muutaman sellaisen vaateen, jota en ole pitänyt pitkään aikaan erälle yhdistykselle, joka auttaa heikossa asemassa olevia ihmisiä.

Internet on lisännyt ”turhien vaatteiden” ostamista. Väitetään, että jopa puolet internetistä ostetuista vaatteista palautetaan. Ne tuhotaan, koska ne eivät enää ole ”uusia”.

Kun ihmisiltä kysyttiin, mistä he olisivat valmiita luopumaan ilmastonmuutoksen hidastamiseksi, 86 % oli valmis luopumaan turhien tavaroiden ostamisesta.

Lihansyönti: 36 %, maitotuotteet 20 %, yksityisautoilu 8 %. Autoilun suosio osoittaa, että harvaan asutussa Suomessa julkisilla kulkuneuvoilla on vaikea tai mahdoton kulkea suuressa osassa maata.

Toimittajien typerät kysymykset

Olen internetistä seurannut rajan tilannetta. Lopulta pohjoisin raja-asema eli Raja-Jooseppi oli auki.

Kun hallitus tiedotti uudesta tilanteesta, toimittaja Uuno Vähä-Miettinen kysyi: ”Sanoitte, että vieläkin on jäljellä keinoja rajoittaa rajan yli tulemistä. Mitä nämä keinot ovat?” Onneksi hänelle vastattiin, ettei niitä kerrota. Hän olisi tietysti voinut tehdä lisäkysymyksen: ”Oletteko jo tiedottaneet niistä Venäjän viranomaisia?”

Rajavartiostokin tiedotti typerästi: ”Suomi ei palauta ketään Venäjälle!” Kysymys oli kahdesta rajanylittäjästä, jota pääsivät Nuijamaalla esteaidan läpi Suomeen. Onneksi ei lisätty: ”Tervetuloa!” Eikä kysyty: ”Riittääkö raja-aidan rikkomiseen voimapihdit, vai pitääkö olla akkukäyttöinen kulmahiomakone?”

Sanottiin myös, että jos joukossa on lapsia, pääsee Suomeen. Nyt varmaan etsitään lapsia – kukaanhan ei rajalla tiedä, kenen lapsia he ovat. Asiaa voidaan kysyä vasta Suomen puolella.

Pitäisi vain sanoa, että noudatamme tehtyjä päätöksiä ja lakeja.

Kun lauantaina haastateltiin Raja-Joosepin aseman päällikköä, hän vastasi oikein – ei siis vastannut toimittajien tyhmiin kysymyksiin.

Onneksi Raja-Joosepin sulkemisen yhteydessä pidetyssä tiedotustilaisuudessa oli tultu järkevämmiksi ja tyhmiin kysymyksiin vastattiin: ”Tämä on tiedustelutietoa, jota emme voi paljastaa.”

Toimittajilla on merkillinen halu saada kaikki salaisetkin päätökset selville ja kertoa ne kaikille. On turha kuvitella, että Venäjällä ei seurata Suomen lehtiä ja televisiota.

Hyvä kysymys

Raja-Joosepin sulkemisesta kerrottaessa sanottiin, että turvapaikka-anomuksen voi jättää lentokentillä ja satamissa.

Tyhjä lupaus: lentoyhtiöt eivät ole lennoille ketään, jolla ei ole asianmukaisia matkustusasiakirjoja – ne joutuvat vastuuseen, jos tulee ongelmia. Sama koskee laivayhtiöitäkin.

Eli voit jättää turvapaikka-anomuksen, jos sinulla on jo viisumi ym. eli et enää tarvitse turvapaikkaa.

Tulee mieleen tilanne, kun olin hankkimassa kännykkäliittymää uudelle työntekijälle. MegaFon ilmoitti, ettei se anna liittymää, jos on Suomen passi. Kysyin, onko se kielletty. ”Ei ole!” Kun kysyin, kuka niitä myy, vastaus oli: ”Ei kukaan!”

Suomessa aletaan lähestyä turhan paljon venäläistä hallintokulttuuria

Taloja suolle

Tuutarin kirkon eteläpuolella on Taaitsan kylä. Kylän eteläreunassa on hautausmaa ja sen eteläpuolella suo.

Nyt suolle on alettu rakentaa uutta asuinalueita. Valmis talo maksaa 18 miljoonaa ruplaa eli noin 180000 euroa. Voi myös ostaa tontin ja tehdä talon itse.

Minä en ottaisi edes ilmaiseksi tonttia tuolta alueelta. Suo on suo, ja varmasti tulee kosteusongelmia, jos rakentaa talon noin märkään paikkaan.

Traktoria varten on tielle tuotu murskattua betonia, että tie kantaa. Huomaa oikealla turvekasa ja seisova vesi.

Joskus kysyy, eikö Venäjällä olisi parempiakin paikkoja uusille asuinalueille.

Lukemista, osa 2

Olen lukenut kymmenkunta Ville Kaarnakarin romaania. Osa niistä liittyy historiallisiin tapahtumiin. Yhden kirjan lopussa kerrottiin, mitä mitaleita marsalkka Mannerheim antoi kirjassa kerrotuille sotilaille. Yhden kirjan lopussa oli maininta, että mitalit myönnettiin ”Asioista, joista ei voida kertoa.”

Yhden kirjan yksi ”sankari” oli Jarl Jarkka, josta todettiin, että hän ”oli hieman uskonnollinen”. Myöhemmin hän oli Pelastusarmeijan johtaja.

Viimeiset kirjat taitavat olla puhdasta mielikuvitusta, vaikka viimeisimmän kirjan aihe on järjestetty maahanmuutto ja levottomuuksien aiheuttaminen Euroopan suurkaupungeissa.

Arkkiepiispan neuvonantaja Juha Meriläinen kertoo kirjassaan ”Putinin alttaripoika. Patriarkka Kirill ja Venäjän pyhä hyökkäyssota” (todella huono nimi kirjalle!, vaikka sitä perustellaan paavin sanoilla) Stalinin ajan kristittyjen vainoista. Luvut ovat todella hurjia, pappeja tapettiin kymmenintuhansin, lisäksi munkin ja nunnat.

Kirjassa on myös aika hyvä katsaus Ukrainan historiaan.

Kirjassa minua häiritsi se, että Venäjää arvostellaan perinteisiin kristillisiin arvoihin sitoutumisesta. Se on siis paha asia! No, Suomen kirkko ei moiseen ole erehtynyt!

On mielenkiintoinen kysymys, kumpi on muna ja kumpi kana: kirjassa annetaan ymmärtää aika pitkälle, että valtion sitoutuminen ortodoksikirkon arvoihin on lähinnä taktiikkaa, mutta itse epäilen, että valtio on aidosti omaksunut ortodoksikirkon opetuksia moraalialueista.

Joulukeräys

Tänäkin vuonna annamme avustuksia muutamille seurakunnilla joulupakettien hankkimiseen.

Paketit muistuttavat seurakuntalaisia siitä, että Suomen kristityt eivät ole unohtaneet heitä.

Jos haluat osallistua keräykseen:

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517

Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä

Uusintapainos kirjastani

Vuonna 1995 kirjoitin hartauskirjan ”Elämän tiellä”, jossa oli kappale jokaisesta Raamatun kirjasta, siis 66 kirjoitusta.

SleyMedia otti kirjasta uusintapainoksen. Mainos löytyy parista viimeisestä Sanansaattajasta – mainoksessa puhutaan uutuudesta, mutta kyllä kirja on sama kuin yli 20 vuotta sitten.

Hinta on 24.90 ja tilata voi SleyMediasta.

Huumori on välttämätöntä

Rippikoulussa joskus leikitään ”rikkinäistä puhelinta”: joku asia pitää kertoa vierustoverille, joka kertoo sen vierustoverilleen jne. Usein käy niin, että lopputulos on jotain aivan muuta kuin alkuperäinen viesti.

Kun Viro ilmoitti, että se on valmis sulkemaan rajan, jos sinne alkaa ilmestyä asiattomia turvapaikanhakijoita, Venäjällä tiedotettiin: ”Viro on sulkenut rajan!”

Kun Viro antoi suosituksen, että Venäjälle matkustamista pitäisi välttää, ettei käy niin, että rajan sulkeutuessa ei pääse takaisin, Venäjällä tiedotettiin: ”Viro on kieltänyt Venäjälle matkustamisen!”

En tiedä, ovatko nämä – ja moni muu vastaava – tahattomia vai tahallisia väärinymmärryksiä. Viro on paha NATO-maa, joka vihaa venäläisiä...

Seurakunnissa oli kerrottu, että en päässyt Venäjälle, kun Viro sulki rajan. Siinä vaiheessa olin jo Venäjällä..

Venäläisiä erikoisuuksia

Musta musta on kiva väri! Tänä vuonna talojen suosikkiväri näyttää olevan musta. Parikymmentä vuotta sitten suureen osaan taloja tehtiin sininen katto.

Aikanaan Fordin T-mallia tehtiin vain mustana. Mutta siihen oli syy: vain musta maali kuivui riittävän nopeasti.

Uusi asuinalue Taaitan eteläpuolella:

Tavaraa kaivataan

Heräsin jälkijunassa – seurakuntalaiset ottavat mielellään suomalaisia tyhjiä lasipurkkeja. Väittävät, että venäläisissä kaupoissa myytävissä purkeissa on huonot kannet.

Venäjällä kansia on kahta mallia: kierteellä ja erikoistyökälulla suljettavia.

Olen itsekin nähnyt, että monet kannet ovat vuotaneet.

Ei kannata laittaa postiin, mutta jos jotenkin voit toimittaa suoraan minulle, niin vien ensi vuoden sadonkorjuuta varten.

Tosin vuodenvaihteessa – jos yleensä pääsen Venäjälle – on paljon vietävää, kalentereita, Päivän tunnussanoja jne. Mutta voin tehdä ”välivaraston” Helsingin asunnon varastotiloihin.

Pieni opetuksen sana

Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat. Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin, ja jos joku ottaa sinulta vaipan, älä häneltä kiellä ihokastasi-kaan. Anna jokaiselle, joka sinulta anoo, äläkä vaadi takaisin siltä, joka sinun omaasi ottaa. Ja niin-kuin te tahdotte ihmisten teille tekevän, niin tehkää tekin heille.

(Luuk 6:27-31)

Itärajan yli tulevat turvapaikanhakijat ovat nostaneet korkeita ja kovia tunteita. On vaadittu jopa Suomen tekemien kansainvälisten sopimusten rikkomista, että voimme estää heidän tulonsa.

Oikeusministeri Antti Häkkänen puhui ”juristeriasta”, jota ei nyt pidä harjoittaa, vaan nähdä, mikä on todellinen tilanne.

Se, että avoimesti sanotaan, että olemme valmiita rikkomaan lakeja, on vaarallinen ajatus. Mikä on seuraava kerta, kun sanotaan, että nyt ei pidä noudattaa lakia, kun tilanne on niin paha.

Päivi Räsäsen syyte – jonka hovioikeus totesi aiheettomaksi – oli yksi esimerkki siitä, että lakia voidaan soveltaa tai jopa unohtaa se, jos pitää saada tietty asia ”hoidetuksi”.

Jeesus kehottaa meitä rakastamaan vihollisiamme – se on kova vaatimus! Ja antamaan jokaiselle anojalle, mitä hän haluaa.

Tietysti näemme, että nykytilanne on rikollisjärjestöjen masinoima. Ei tulijoissa taida olla kovin montaa todellista turvapaikanhakijaa. Osa on jo kuulemma lähtenyt Saksaa ja muualle Eurooppaan.

Ja toki meidän luterilaisina on muistettava, että on maallinen ja hengellinen regimentti. Maallista regimenttiä eli hallintavaltaa ohjaa laki, hengellistä regimenttiä ohjaa evankeliumi.

Vaikea tilanne ja vaikea sanoa, mitä tässä vielä tapahtuukin. Mutta kaikesta huolimatta Jeesus käskee meitä rakastamaan jopa vihollisiamme.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Rajan avautumista ja pysymistä avoimena, että pääsisin tekemään työtä vanhaan malliin.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Venäjällä on kaksi joulua: joulukuussa ”katolinen joulu” ja tammikuussa ortodoksikirkon joulu. Että moni ymmärtäisi, että ensimmäisen jouluna meille syntyi Vapahtaja ja syntiemme sovittaja.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Järkeä EU:n ja Suomen päätöksiin
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa
- Uusia pastoreita Inkerin kirkon seurakuntiin.

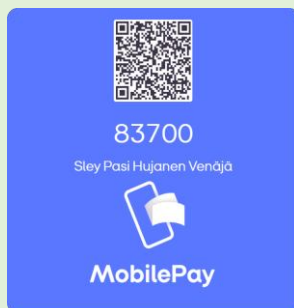
Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräysluvan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.